

10/03/2019

Το “κήρυγμα” του ηθοποιού Πέτρου Μαμώνοφ

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το καλοκαίρι του 2006, ο Πέτρου Μαμώνοφ “κήρυξε”, τρόπον τινά, στο Σότσι στη Μαύρη Θάλασσα.

Ήταν αμέσως μετά την πρεμιέρα της πασίγνωστης πλέον ταινίας “Ostrov” - “ΤΟ ΝΗΣΙ”. Αυτό το κείμενο αποδεικνύει ότι ο τεράστιος αυτός ηθοποιός και μουσικός, καταλαβαίνει πολύ καλά τι είναι πνευματική ζωή και ότι ο ρόλος του στο έργο μόνον τυχαίος δεν ήταν:

“Πόσο διεστραμμένα είναι όλα σήμερα! Οι κριτικοί συζητούσαν πρόσφατα για την ταινία “Ostrov” του Pavel Lunghin και μιλούσαν για την εκκλησία σαν να είναι κάτι μυθικό, σαν να είναι ο Ilya Murometz (πρόσωπο της παλαιάς ρωσικής παράδοσης σ.σ.)

Πώς να ζήσεις εάν δεν πιστεύεις τίποτα; Τριγυρίζω συγχυσμένος δεξιά και αριστερά.

Ενώ όταν έχεις πίστη, όσο κουρασμένος και να είσαι, θα δώσεις τη θέση σου σε μια γριούλα στο λεωφορείο. Κι αυτό είναι χριστιανισμός. Τρέχεις να πλύνεις τα πιάτα χωρίς να σου το ζητήσουν. Είναι αυτό μια χριστιανική πράξη; Είναι.

Μην επιμένεις συνεχώς ότι έχεις δίκιο. Μη φωνάζεις “Το φαγητό είναι κρύο”. Κάνε υπομονή δύο λεπτά να στο ξαναζεστάνουν. Η καημένη η γυναίκα σου θα το κάνει γρήγορα. Είναι και αυτή κουρασμένη. Ο καθένας με το ρυθμό του και τις έννοιες του. Γιατί όλο επιμένετε, «η γυναίκα είναι υποχρεωμένη...», «ο άντρας πρέπει...» κ.τ.λ.

Αγάπη είναι να πορεύεσαι με κάποιον και να τον υποφέρεις. Να, βλέπεις κάποιον πεσμένο με τα μούτρα στο χιόνι (συνηθισμένο στη Ρωσία σ.σ.).Εμείς γρήγορα θα σκεφτούμε ότι είναι μεθυσμένος. Κι αν έχει πάθει ανακοπή καρδιάς; Τι κι αν είναι μεθυσμένος. Βοήθησέ τον να σηκωθεί, βάλε τον σ’ ένα παραπέτο να μην παγώσει. Αλλά όχι. Εμείς συνεχίζουμε το δρόμο μας. Ξεφεύγουμε από τον ίδιο τον εαυτό μας. Πρέπει να ζούμε όχι λέγοντας: “Δώσε μου”, αλλά “πάρε από εμένα”. Πολλοί

δεν καταλαβαίνουν πως είναι να δώσεις το πουκάμισο που φοράς. Έχουμε συνηθίσει να ζούμε ανάποδα”.

“Όσα είναι ευάρεστα στον Θεό, τα απορρίπτουμε.

Το κυριότερο, μη διστάζεις να βοηθήσεις τον αδύνατο. Για μας ισχύει το αντίθετο - “κατάπιε τον”. Ο πλούσιος παίρνει από το φτωχό κι αυτό το λίγο. Κλέβει όσο πιο πολύ γίνεται και μετά κρύβεται πίσω από ψηλούς φράχτες, για να μην του τα πάρουν άλλοι.

Έχουμε μια στρεβλή αντίληψη για τον χριστιανισμό. Αλλά τα πράγματα είναι απλά. Πόσο αίμα μπορείς να δώσεις στον άλλο; Είναι γραμμένο: “όσα κάνεις για τους αδελφούς μου τους ελαχίστους, σ’Εμένα το κάνεις”.

Να μπορείς να καθίσεις όσο πιο πολύ μπορείς στο προσκέφαλο της μάνας του, που υποφέρει από τα χρόνια και τις αρρώστιες. Να πού και πώς πρέπει να πεθαίνουμε κάθε μέρα!

Όπως τα παιδιά που έστειλαν στην Τσετσενία. Ένας κρετίνος πετάει μια χειροβομβίδα και ένας αντισυνταγματάρχης έπεσε πάνω της. Δε δίστασε και σκοτώθηκε. Έσωσε οχτώ άτομα. Ήταν κομμουνιστής. Αβάπτιστος. Σκέφτηκε όμως χριστιανικά.

Γιατί τι σου χρησιμεύει να πηγαίνεις στην εκκλησία και η καρδιά σου να είναι

άδεια; Χωρίς μια χριστιανική πράξη. Μπορείς εσύ να επισκεφτείς όλα τα Άγια Όρη και να προσκυνήσεις όλα τα λείψανα. Τσάμπα. Βλέπεις ένα φτωχό, κακομοίρη και σκέφτεσαι “θα είναι από εκείνους τους απατεώνες που δείχνει η τηλεόραση”. – “Δώσε του 50 καπίκια. Δε θα φτωχύνεις”. Η αληθινή μαφία είναι αυτοί οι πέντε-έξι που χειραγωγούν τα πλήθη από την τηλεόραση....

“Δε διακόπτω τους άλλους όταν μιλούν. Οι Άγιοι Πατέρες μας μαθαίνουν να στεκόμαστε μπροστά στους άλλους σαν να είμαστε μπροστά σε μια παλιά εικόνα. Τι σημαίνει να μην κρίνεις; Να μη βγάζεις καταδικαστικές αποφάσεις. Γνώμη είμαστε υποχρεωμένοι να έχουμε. Ο Χριστός προσπάθησε να κάνει κάποιες διευκρινήσεις στους Φαρισαίους, ενώ ο θυμός του ήταν δίκαιος. Έχεις δίκιο όταν θυμώνεις με τον εαυτό σου επειδή π.χ. χτες βράδυ μέθυσες. Να μισείς την αμαρτία σου, τα πάθη σου, αυτά που σε βασανίζουν και δε βρίσκεις γιατρικό. Μόνο αν μισήσεις την αμαρτία βαθιά θα γευτείς το άρωμα της νίκης. Αν και μεγάλος, κάθε μέρα προσπαθώ να μαθαίνω.

Να, πηγαίνω συχνά με το λεωφορείο μέχρι την Μόσχα. Δύο ώρες χωρίς στάση. Μπροστά μου κάθονταν δύο νεαροί, μεθυσμένοι. Έβριζαν, μιλούσαν πάρα πολύ άσχημα. Έτρεμα και μόνο στην σκέψη ότι πρέπει να τους υποστώ για δύο ώρες. Μετά όμως σκέφτηκα. Για να δούμε. Ποιοι είναι αυτοί οι νεαροί; Μεγάλωσαν σε χωριό. Τι είδαν εκεί; Τον πατέρα μεθυσμένο, τη μάνα να τους δίνει σφαλιάρες, βρισιές. Η τηλεόραση συνεχώς ανοιχτή. Αυτή είναι η νέα γενιά. Τι να τους ζητήσεις. Εγώ προσωπικά τους έμαθα κάτι; Πέρασα το κατώφλι του σπιτιού τους;

Τους διάβασα κάποιο βιβλίο; Βγαίνω από το λαβύρινθο των σκέψεών μου και διαπιστώνω ότι φθάσαμε...

“Όλα είναι στα χέρια μας: το πώς ακούμε, το αν τα μάτια μας είναι καθαρά, το εάν τα αυτιά μας είναι κλεισμένα, το εάν η ψυχή μας είναι ξεκλειδωμένη, το αν η συνείδησή μας είναι καθαρή. Με αυτά τα πράγματα πρέπει να ασχοληθούμε. Οι άγιοι μας μαθαίνουν: σώσου και είναι αρκετό για μια ζωή. Τρόπος δράσης; Φτιάξε τον εαυτό σου. Ένα χιλιοστόμετρο. Αλλά αυτό το χιλιοστόμετρο θα φέρει πιο πολύ φως. Εάν μείνουμε όμως μόνο σε διαπιστώσεις.... τίποτα δε θ’ αλλάξει. Μόνο το κακό, από το οποίο έχουμε αρκετό, θα πολλαπλασιαστεί. Να ελαττώσουμε την κακία. Αυτό προσπαθήσαμε και με την ταπεινή ταινία μας το “Ostrov”. Ίσως κάποιοι κριτικοί έχουν δίκιο. Ίσως υπάρχει πολύ “φλυαρία” στις κινήσεις. Προσπάθησα να τις εξηγήσω. Βρισκόμασταν σε μια περίεργη κατάσταση, μια αδυναμία από την οποία προσπαθήσαμε μ’ όλες μας τις δυνάμεις να βγούμε. Όπως τα παιδιά, δεν προσπαθούσαμε να καταλάβουμε, αλλά να συγκρατήσουμε τι συμβαίνει με τον άνθρωπο που αρχίζει να πιστεύει, και προσπαθεί να γνωρίσει το Θεό, όπως ήταν ο ήρωάς μου.....

Επειδή ξεχνάμε ότι η αμαρτία είναι έλλειψη φωτός. Εμείς της δίνουμε μορφή, την κάνουμε χειροπιαστή...Με τους ερεθισμούς μας. Με την έλλειψη σεβασμού στον άλλο...Τι είναι παράδεισος και τι είναι κόλαση; Οι Πατέρες μας μαθαίνουν ότι παντού υπάρχει ένας ωκεανός θεϊκής αγάπης. Όσους λαθεύουν τους τιμωρεί με το μαστίγιο της αγάπης. Σκεφτείτε - έναν ωκεανό αγάπης, όπου όλος ο κόσμος αγαπιέται. Αυτό μας λείπει σ’ αυτή τη ζωή, η αγάπη. Να λοιπόν η κόλαση, η έλλειψη αγάπης. Και αν το σκοτάδι είναι έλλειψη φωτός, η σκοτεινή ψυχή, όταν βγαίνει στο φως, λειώνει.

(....)

“Το μόνο που θέλω είναι να μεταδώσω κάτι από την προσωπική μου εμπειρία. Είμαι σαν όλους τους άλλους - αδύνατος. Αλλά αισθάνθηκα μια ανάγκη. Αισθάνομαι την Αλήθεια σαν κάτι το επείγον, σαν έναν κόμπο στο λαιμό. Μια από τις ονομασίες του Χριστού είναι ο Ήλιος της Αλήθειας. Προς αυτόν τον ήλιο κατευθύνομαι μ’ όλες μου τις πενιχρές δυνάμεις.

Διαβάζω: «Δε ζούμε ποτέ τη στιγμή. Ακόμη και τότε που καθόμαστε στο τραπέζι οι σκέψεις μας πετάνε, πότε στα αγγουράκια, πότε στο κβας, πότε στη σούπα. Δοκιμάστε έστω ανά λεπτό την ημέρα, όταν δεν έχετε κάτι να κάνετε, να συγκεντρωθείτε στον εαυτό σας, για να ζήσετε το τώρα. Σ’ εκείνο ακριβώς το λεπτό. Είναι πολύ δύσκολο. Αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας θα είναι να αισθανθείτε την παρουσία του Θεού».

Αισθάνομαι ηθοποιός; Εγώ είμαι ο Μαμμόνωφ Πέτρος Νικολάεβιτς. Προσπαθώ να κάνω τη δουλειά μου όσο καλύτερα μπορώ. Δίνω κάθε στιγμή όλες μου τις δυνάμεις. Όταν μετά από πέντε χρόνια θα κοιτάξω πίσω και θα πω: «Πως μπόρεσες να παίξεις τόσο χάλια;» Θα έχω τη συνείδησή μου ήσυχη, επειδή εκείνη τη στιγμή έκανα ότι μπορούσα.

Έτσι ήταν και με την ταινία “Ostrov”. Πέτυχε έτσι; Θα εντυπωσιάσει. Προσπάθησα να βοηθήσω τον εαυτό μου και τους γύρω μου. Όταν ο Χριστός μπήκε στην Ιερουσαλήμ επί πώλου όνου, τον έραναν με λουλούδια και τον υποδέχθηκαν με επευφημίες. Το ζωάκι πίστευε ότι σ’ αυτό, απευθύνονται όλα αυτά. Έτσι είμαστε και εμείς σαν τον όνο που έφερε το Χριστό. Εγώ έχω πολλά ταλέντα, αλλά τα έχω

με την αξία μου; Ένα γενναιόδωρο χέρι τα έσπειρε... Ζω μ' αυτά. Προσπαθώ να μην τα διαψεύσω, να μην τα προδώσω. Δεν έχω οργασμούς με το "εγώ" μου. Καταλαβαίνω ότι εγώ, ο Πέτρος Μαμμόνωφ δεν έκανα κάτι με την αξία μου. Έχω με τι να περηφανευτώ; Σ' όσους ο Θεός δίνει, τους το ζητάει. Πρέπει να ζήσουμε όσο πιο καθαρά μπορούμε. Όλα είναι τόσο εύθραυστα, απροστάτευτα..."

Orthodoxia News Agency

Μετάφραση: proskynitis.blogspot.com

Larisa Maljucov-www.novayagazeta.ru